

РЕШЕНИЕ

№ 5711

гр. София, 12.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 28.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **5702** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 268 от ДОПК, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Постъпила е жалба от Е. О., ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес [населено място], [улица], представляван от управителите А. А. и Р. В. чрез адв.С. срещу Решение № 09 от 27.05.2021г. на Директора на ТД на НАП– ГДО, с което е оставена без уважение жалбата против разпореждане за изпълнение по чл.228 от ДОПК с изх.№ С-200029-029-0046471/09,12,2020 на П. Ц. главен публичен изпълнител при ТД на НАП-ГДО. Релевирани са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се претендира отмяната му. В с.з. редовно призован не се явява и представлява от адв.Б..

Ответната страна – Директора на ТД на НАП ГДО, редовно призован се представлява от юриск.Х., който намира жалбата за неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение.

След като съобрази становищата на страните, събраните по делото доказателства и след служебна проверка за законосъобразността на обжалвания административен акт и на осн. § 2 от ДР на ДОПК, във вр. с чл. 168 от АПК, настоящият състав на съда приема за установено следното:

С разпореждане за изпълнение по чл.228 от ДОПК с изх.№ С-200029-029-0046471/09,12,2020 на П. Ц. главен публичен изпълнител при ТД на НАП-ГДО на осн. Чл.228 ал.1 от ДОПК е разпоредено на Банка ДСК АД да прехвърли след получаване на разпореждането на наличните към датата и часа на налагане на запора, както и на последващо постъпващите по сметките на длъжника Е. О. суми на

основание запорно съобщение № С200029-003-0007654/21.02.2020г и постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ С-200029-022-0010112/21.02.2020г. Постановлението няма данни да е връчено на жалбоподателя,като с жалба от 21.12.2020г- стр.37 същото е оспорено по административен ред пред териториалния директор.С решение №24/31,12,2020 заместник- директора на ТД на НАП ГДО е потвърдил оспореното разпореждане.Това негово решение е обявено за нищожно с решение № 2738/23.04.2021г на АССГ по адм. Дело № 794/2021г и преписката е върната на административния орган за постановяване на нов акт при спазване на указанията на съда.Така с решение№ 09/27.05.2021г на директора на ТД на НАП-ГДО жалбата на Е. О. против оспореното разпореждане е оставена без уважение.Датата на връчване на решението е 31,05,2021,а жалбата срещу административния акт е с вх.№ 26-Е-6798/02,06,2021/стр.10/,т.е в срок и е допустима.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 268 ДОПК, от надлежна страна, чийто законни интереси са били засегнати от издадения от органа индивидуален административен акт, което я прави процесуално допустима.Издаденото решение е валидно и допустимо,доколкото е постановено от компетентен орган- Директора на ТД на НАП-ГДО.

Разпореждането се обжалва с мотив,че АУПДВ № 5 /14.02.2020г на ДКХ е оспорено пред съд и е висящо производство пред АССГ по дело № 2519/2020,като понастоящем АССГ е отменил частично АУПДВ и производството е висящо пред ВАС и от двете страни поради което и не подлежи на принудително изпълнение.Отделно от това Е. О. е оспорило пред съда решенията на ДКХ с № 47 и 48/ от 25.03.2020г спрямо жалбоподателя е наложена ПАМ- временно отнемана на лиценза за срок от 3 месеца,а в последствие с решения № 82 и 83/14.07.2020г на ДКХ е постановено и окончателно отнемане на лиценза на оспорващия.Тези решения са атакувани пред съда,като понастоящем споровете са пред касационната инстанция и няма окончателен съдебен акт.Основният довод на жалбоподателят е,че независимо от допуснатата от органа и влязло в законна сила разпореждане за предварително изпълнение на невлезлия в сила административен акт,пристъпването към реално изпълнение на запорираните парични средства по сметката на дружеството в Банка ДСК АД е незаконосъобразно.

При така изложеното от правна страна съдът намира,че жалбата е неоснователна поради следното: На първо място установява се от приложените писмени доказателства по преписката ,че срещу жалбоподателя е стартирало изпълнително производство с №[ЕИК]/2020г по описа на ТД на НАП ГДО въз основа на АУПДВ № 5от 14.02.2020г на ДКХ ,с който са установени задължения за такси по чл.30 ал.3 от ЗХ в размер на[ЕИК],71лв. С акт на тогавашния председател на ДКХ на основание чл.60 ал.5 от АПК е допуснато предварително изпълнение на АУПДВ.Това разпореждане за допускане на предварително изпълнение са обжалвани пред АССГ и ВАС и с определение № 3959/23.03.2020г на ВАС е оставено в сила определение № 1496/20.02.2020г на АССГ за оставяне без уважение на жалбата на дружеството против разпореждането по чл.60 ал.5 от АПК по отношение на АУПДВ№5/2020г.В рамките на изпълнителното производство е издадено ПНПОМ № С2000029-022-0010112/21.02.2020г за налагане на запори върху всички налични и постъпващи суми по банковите сметки на длъжника в четири български банки,измежду които е и Банка ДСК АД,което е оспорено по административен и

съдебен ред и се е стабилизирало с решение № 3719/09.07.2020г на АССГ по адм. Дело № 3252/2020г. Освен запора на вземанията по банковите сметки, публичният изпълнител наложил също така запор върху 8 бр. Автомобили, възбрана върху недвижим имот в [населено място] и запор на търговските марки на дружеството. Отделно от това спрямо Е. О. са налице разпореждания за временно разрешение за неотложни плащания общо в размер на 11 092 238,14 лв, които остават на разположение на длъжника. При тази фактическа обстановка от запора на сумите по банковите сметки в Банка ДСК АД е постъпила на 17.12.2020г сума в размер на 954345,18 лв, въз основа на разпореждането на публичния изпълнител за изпълнение на осн. Чл.228 ал.1 от ДОПК.

При така изложената фактическа обстановка съдът формира и правните си изводи: Според настоящият съдебен състав независимо, че АУПДВ № 5 14.02.2020г не са влезли в законна сила поради оспорването им пред АССГ - адм. Дело № 2519/2020г, не е нарушен принципа на чл.165 от ДОПК. Законодателят не е посочил процесните актове в нормата на чл.209 ал.2 от ДОПК като подлежащи на предварително изпълнение, но именно поради това е допустимо на основание чл.60 ал.5 от АПК да бъде допуснато предварителното им изпълнение за защита на особено важни държавни и обществени интереси. Именно въз основа на влязлото в сила разпореждане по реда на чл.60 ал.5 от АПК е допустимо провеждането на принудително изпълнение по невлезлите в сила актове на бившата ДКХ, доколкото с влезли в сила съдебни актове, които са задължителни за административните органи и страните по тях е потвърдена законосъобразността на допуснатото предварително изпълнение на АУПДВ и е даден превес на интересите на държавата и обществото пред тези на дружеството жалбоподател, тъй като е преценено, че обратното би довело до трудно поправими вреди от забавеното изпълнение. Ако в рамките на съдебният процес по оспорване законосъобразността на посочените АУПДВ се постанови тяхната отмяна, то тогава дружеството жалбоподател би имал на свое разположение правната възможност по чл.1 от ЗОДВ вр. чл.203 от АПК за репарирание на вредите, нанесени му от държавата. Дори да се приеме, макар и към настоящият момент решението на АССГ по адм. Дело № 2519/2020г да не е влязло в сила, че част от установените с АУПДВ задължения са погасени по давност, поради което и в тази част АУПДВ е частично отменен, то съобразявайки остатъка по АУПДВ и събраната от банковата сметка на длъжника в Банка ДСК сума, а също така и събраната от сметката в Ю. България АД сума, принципът на съразмерност не е нарушен.

С оглед горното съдът намира Решение № 09 от 27.05.2021г. на Директора на ТД на НАП-ГДО, с което е оставена без уважение жалбата против разпореждане за изпълнение по чл.228 от ДОПК с изх.№ С- 200029-029-0046471/09,12,2020 на П. Ц. главен публичен изпълнител при ТД на НАП-ГДО за законосъобразен административен акт, поради което и жалбата срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора ще следва при направено искане от страна на ответника да му се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв съгласно Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение трето от АПК, Административен съд – София – град, 3 отделение, XIII състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Е. О., ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес [населено място], [улица], представляван от управителите А. А. и Р. В. чрез адв.С. срещу Решение № 09 от 27.05.2021г. на Директора на ТД на НАП– ГДО, с което е оставена без уважение жалбата против разпореждане за изпълнение по чл.228 от ДОПК с изх.№ С-200029-029-0046471/09,12,2020 на П. Ц. главен публичен изпълнител при ТД на НАП-ГДО.

ОСЪЖДА Е. О., ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес [населено място], [улица], представляван от управителите А. А. и Р. В. чрез адв.С. да заплати на ТД на НАП, ГДО сумата в размер на 300 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: